

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **I. T.**, bývajúceho v B., zastúpeného JUDr. M. D., advokátom v Ž., proti žalovaným **1/ D.**, so sídlom v B., zastúpenej JUDr. T. R., advokátom v B., **2/ E.**, so sídlom v B., zastúpenej JUDr. B. P., PhD., advokátom v B., **3/ V.**, so sídlom v B. 9, **4/ S.**, so sídlom v B., **o určenie vlastníckeho práva a určenie neexistencie záložných práv k nehnuteľnostiam**, vedenej na Okresom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 7 C 108/2008, o dovolaní žalovanej 2/ proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici zo 6. júla 2011 sp. zn. 15 Co 250/2010, v spojení s opravným uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici z 10. augusta 2011 sp. zn. 15 Co 250/2010, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a** .

Žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Banská Bystrica rozsudkom zo 14. júla 2010 č.k. 7 C 108/2008-486 určil, že žalovaná 2/ je výlučným vlastníkom nehnuteľností zapísaných v katastri nehnuteľností Správy katastra B., katastrálne územie B., na LV č. X. ako pozemky registra X. s parc. č. X. zastavané plochy a nádvoría o výmere X. m²; s parc. č. X. zastavané plochy a nádvoría o výmere X. m²; stavba so súp. č. X. označená ako „Prevádzková budova“ postavená na pozemku s parc. č. X. a spoluvlastníkom nehnuteľnosti zapísanej na LV č. X. v podiele 19/20 pozemky registra X. s parc. č. X. zastavané plochy a nádvoría o výmere X. m²; s parc. č. X., zastavané plochy a nádvoría o výmere X. m²; stavba so súp. č. X., označená ako „Výrob. hala, dielňa“ postavená na pozemku s parc. č. X., zastavil konanie o určenie vlastníctva k nehnuteľnostiam zapísaným v Katastri nehnuteľností Správy katastra B., katastrálne územie v B. na LV č. X. v podiele 1/20 pozemky registra X. parc. č. X. zastavané plochy a nádvoría

o výmere X. m², parc. č. X. zastavané plochy a nádvoria o výmere X. m² a stavba súpisné č. X. označená ako „Výrobná hala, dielňa“ postavená na pozemku parc. č. X., návrh žalobcu vo zvyšku zamietol. Vyslovil, že o trovách konania bude rozhodnuté po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že na žalobcu bola postúpená pohľadávka pôvodného veriteľa spoločnosti I. voči spoločnosti S. v celkovej výške 911 963 Sk spolu s príslušenstvom 2. februára 2004. Spoločnosť S. previedla kúpnu zmluvou z 27. februára 1995 nehnuteľnosti pôvodne vedené na LV č. X. Správy katastra B. na žalovanú 2/ spoločnosť E. Rozhodnutím Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 64 Cb 210/96-258 z 22. septembra 1999 bolo rozhodnuté, že tento právny úkon je voči spoločnosti I. právne neúčinný. Žalovaná 2/ ako predávajúca previedla nehnuteľnosti kúpnu zmluvou z 25. mája 1999, predmetom ktorej boli prevádzková budova súp. č. X., vedľajšie stavby – výrobná hala, dielňa, garáže, regulačná stanica plynu a vonkajšie úpravy a pozemok parcela č. X. o výmere X. m², zastavaná plocha a parcela č. X. o výmere X. m², zastavaná plocha na kupujúcu M. V., pričom rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 15 Co 242/2006 zo 4. apríla 2007 bolo určené, že uvedená kúpna zmluva je neplatná. Medzitým došlo k rozdeleniu nehnuteľností a ich evidencii na dvoch LV č. X. a č. X. a k prevodu na ďalších vlastníkov, a to na LV č. X. s konečnou platnosťou v podiele 1/20 na P. B. a v podiele 19/20 na spoločnosť H.. Okresný súd dospel k záveru, že žalobca osvedčil naliehavý právny záujem na určení, že predmetné nehnuteľnosti sú vo vlastníctve žalovanej 2/, a to z dôvodu, že žalobca si bude môcť uspokojiť pohľadávku, ktorá mu bola postúpená z majetku, ktorý ušiel z dlžníkovho majetku, t.j. spoločnosti S. na základe právneho úkonu, ktorého neúčinnosť bola voči veriteľovi vyslovená rozhodnutím súdu. M. V. nikdy nebola vlastníčkou nehnuteľností, na ďalšie subjekty nemohla previesť práva ako mala, a preto vlastníkom uvedených nehnuteľností je žalovaná 2/. Zamietnutie návrhu žalobcu na určenie neexistencie záložných práv odôvodnil okresný súd neexistenciou naliehavého právneho záujmu na takomto určení, ako aj s poukazom na to, že subjekty, ktoré boli účastníkmi týchto vzťahov nie sú účastníkmi konania, a preto výroky súdu voči nim neboli záväzné.

Krajský súd v Banskej Bystrici na odvolanie žalobcu a žalovanej 1/ rozsudkom (v poradí druhým) zo 6. júla 2011 sp. zn. 15 Co 250/2010 napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v znení opravného uznesenia ako vecne správny v zmysle § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdil, s tým, že žalovaná 2/ je vlastníkom nehnuteľností vedených Katastrálnym úradom B., Správou katastra B., pre kat. úz. B. na LV č. X. ako parcely registra X., parc. č. X., zastavané plochy a nádvoria o výmere X. m², parc. č. X., zastavané plochy a nádvoria

o výmere X. m² a stavby súpisné č. X., označenej ako „prevádzková budova“, postavenej na parc. č. X. v podiele 1/1, a podielovým spoluvlastníkom nehnuteľností v podiele 19/20-tín po vlastníčkovi D., , vedených na LV č. X. ako parcely registra C., parc. č. X., zastavané plochy a nádvoría o výmere X. m², parc. č. X., zastavané plochy a nádvoría o výmere X. m² a stavby súpisné č. X. označenej ako „výrobná hala, dielňa“, postavenej na parcele č. X.. Ďalej potvrdil rozsudok okresného súdu, ktorým vo zvyšku návrh zamietol, zamietol návrh žalovanej 2/ na pripustenie vstupu ďalšieho účastníka do konania, spoločnosti B. a rozhodnutie o trovách odvolacieho konania ponechal na súd prvého stupňa. V celom rozsahu sa stotožnil s odôvodnením napadnutého rozsudku. Konštatoval, že súd prvého stupňa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav veci a tento správne právne posúdil. V odôvodnení uviedol, že za vyslovene účelové považuje tvrdenie žalovanej 1/, ktorá v odvolaní voči rozsudku okresného súdu vo výroku o určení vlastníctva poukazovala na to, že úmysel žalovaných ukrátiť veriteľov nebol preukázaný, a to ani v rámci prevodu nehnuteľnosti zo spoločnosti S., v konkurze na žalovanú 2/ a následne ani zo žalovanej 2/ na M. V.. Ďalej poznamenal, že okresný súd správne vymedzil, že žalobca má naliehavý právny záujem na určení, že predmetné nehnuteľnosti sú vo vlastníctve žalovanej 2/, a to z toho dôvodu, že žalobca si bude môcť uspokojiť pohľadávku, ktorá mu bola postúpená z majetku, ktorý ušiel z dlžníkovho majetku, t.j. spoločnosti S., na základe právneho úkonu, ktorého neúčinnosť voči veriteľovi bola vyslovená. Odvolací súd poukázal na to, že súd je viazaný návrhom, a ak sa žalobca nedomáhal určenia vlastníctva v celom rozsahu, ale len v časti, ktorá sa týka nadobudnutia vlastníctva podľa aktuálneho stavu spoločnosťou D., súd mal možnosť rozhodnúť o určení vlastníctva v tomto rozsahu. Odvolací súd preto rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým určil vlastníctvo v prospech žalovanej 2/ potvrdil ako vecne správny. Za vecne správne považoval odvolací súd aj ostatné výroky uznesenia súdu prvého stupňa. Rozhodnutie o trovách konania si v zmysle § 151 ods. 3 O.s.p. vymedzil po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej, kedy v zmysle § 224 ods. 4 O.s.p. rozhodne zároveň aj o trovách odvolacieho konania.

Uvedené rozhodnutie odvolacieho súdu napadla žalovaná 2/ dovolaním. Navrhla rozsudok odvolacieho súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Zároveň navrhla odložiť vykonateľnosť dovolaním napadnutého rozhodnutia. Prípustnosť dovolania odôvodnila tým, že rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci; uzatvorením kúpnej zmluvy dovolateľka neporušila dobré mravy. Napokon mala za to, že

odvolací súd nevychádzal z objektívneho zistenia skutkového stavu veci, neprihliadol v dostatočnej miere na jej argumenty a vo veci nevykonal potrebné dokazovanie.

Žalobca a žalovaní 1/, 3/ a 4/ sa k dovolaniu nevyjadrili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), zastúpená advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol rozsudkom. V zmysle ustanovenia § 238 O.s.p. platí, že ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu vydanému v tejto procesnej forme je prípustné, ak je ním napadnutý zmeňujúci rozsudok (§ 238 ods. 1 O.s.p.) alebo rozsudok, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci (§ 238 ods. 2 O.s.p.), alebo rozsudok potvrdzujúci rozsudok súdu prvého stupňa, avšak len vtedy, ak odvolací súd vyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože po právnej stránke ide o rozhodnutie zásadného významu, alebo ak ide o potvrdenie rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4 O.s.p. (§ 238 ods. 3 O.s.p.).

Žalovaná 2/ dovoláním napadla rozsudok odvolacieho súdu, ktorý nevykazuje znaky žiadneho z vyššie uvedených rozsudkov. Prípustnosť dovolania preto z § 238 O.s.p. nemožno vyvodiť.

So zreteľom na zákonnú povinnosť skúmať, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní, postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p. (§ 242 ods. 1 O.s.p.), neobmedzil sa dovolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 238 O.s.p., ale sa zaoberal aj otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z procesných väd vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. V zmysle § 237 O.s.p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej

veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Dovolateľka procesné vady konania v zmysle § 237 O.s.p. nenamietala a vady v zmysle § 237 O.s.p. v dovolacom konaní nevyšli najavo. Prípustnosť dovolania preto z týchto ustanovení nemožno vyvodiť.

K námietke dovolateľky, že súdy nesprávne právne vec posúdili dovolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Nesprávne právne posúdenie veci je síce relevantným dovolacím dôvodom, samo osebe ale prípustnosť dovolania nezakladá (nemá základ vo vade konania v zmysle § 237 O.s.p. a nespôsobuje zmätočnosť rozhodnutia).

K námietke dovolateľky spochybňujúcej posúdenie skutkových zistení dovolací súd uvádza, že v zmysle ustanovenia § 241 ods. 2 O.s.p. dôvodom dovolania nemôže byť samo nesprávne skutkové zistenie. Dovolanie totiž nie je „ďalším“ odvolaním, ale je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným na nápravu len výslovne uvedených procesných (§ 241 ods. 2 písm. a/ a b/ O.s.p.) a hmotnoprávnych (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.) vád. Preto sa dovolaním nemožno úspešne domáhať revízie skutkových zistení urobených súdmi prvého a druhého stupňa, ani prieskumu nimi vykonaného a vyhodnoteného dokazovania. Ťažisko dokazovania je totiž v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery je oprávnený dopĺňať, prípadne korigovať len odvolací súd, ktorý za tým účelom môže vykonávať dokazovanie (§ 213 O.s.p.). Dovolací súd nie je všeobecnou treťou inštanciou, v ktorej by mohol preskúmať akékoľvek rozhodnutie súdu druhého stupňa. Preskúmať správnosť a úplnosť skutkových zistení, a to ani v súvislosti s právnym posúdením veci, nemôže dovolací súd už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy, pretože na rozdiel od súdu prvého a druhého stupňa nemá možnosť podľa zásad ústnosti a bezprostrednosti v konaní o dovolaní tieto dôkazy sám vykonávať, ako je zrejmé z obmedzeného rozsahu dokazovania v dovolacom konaní podľa ustanovenia § 243a ods. 2, in fine O.s.p. (arg. „dokazovanie však nevykonáva“).

K ďalšej námietke dovolateľky a to, že odvolací súd sa nevyporiadal so všetkými jej argumentmi uvedenými v odvolaní je potrebné uviesť, že v zmysle § 132 O.s.p. dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci. Nesprávne vyhodnotenie dôkazov nie je vadou konania v zmysle § 237 O.s.p. Pokiaľ súd nesprávne vyhodnotí niektorý z vykonaných dôkazov, môže byť jeho rozhodnutie z tohto dôvodu vecne nesprávne, no táto skutočnosť tiež sama osebe nezakladá prípustnosť dovolania v zmysle § 237 O.s.p. (pre úplnosť treba dodať, že nesprávne vyhodnotenie dôkazov nie je samostatným dovolacím dôvodom ani vtedy, keď je dovolanie procesne prípustné – vid' § 241 ods. 2 písm. a/ až c/ O.s.p.

Možno teda uzavrieť, že dovolací súd nezistil skutočnosti, ktoré by opodstatňovali prípustnosť dovolania podľa § 237 O.s.p. a keďže dovolanie nie je prípustné ani podľa § 238 O.s.p., Najvyšší súd Slovenskej republiky mimoriadny opravný prostriedok žalovanej 2/ odmietol podľa § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p. bez toho, aby sa zaoberal vecnou správnosťou napadnutého rozsudku odvolacieho súdu.

V dovolacom konaní bol úspešný žalobca, preto má právo na náhradu trov dovolacieho konania (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd nepriznal žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania, lebo v dovolacom konaní nebol podaný návrh na uloženie povinnosti nahradiť mu trovy dovolacieho konania (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 od. 1 O.s.p. a § 151 ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 27. februára 2014

JUDr. Martin Vladík, v.r.

predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová